

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

MVCRP00Z8DY3

prac. č.: 0155 r

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

..... rozhodnutí nabýlo právní moci
dne:
podpis:

Praha 26. 11. 2013

Č. j.: MV - 116092- 4/VS - 2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podala

..... státní občanka Alžírka, trvale bytem
(dále jen „žadatelka“), zastoupena advokátkou
se sídlem proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru
všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 23. 8. 2013,
č.j.: VS-2613/835.3/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona
č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění
pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti
o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 1. 10. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 23. 8. 2013, byla její žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

Na území České republiky se žadatelka zdržuje od roku 2003, dne 5. 10. 2004 jí byl povolen trvalý pobyt z důvodu sloučení rodiny s manželem, státním občanem České republiky, s nímž uzavřela manželství v první polovině prosince roku 2003. Manželé si ponechali svá dosavadní příjmení a dohoda o příjmení dětí zněla na příjmení žadatelky. Na její návrh bylo toto manželství dne 27. 4. 2011 pravomocně rozvedeno. K dítěti, které se žadatelce narodilo v průběhu manželství a narozením získalo státní občanství České republiky, pak manžel žadatelky pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 17. 11. 2010 popřel otcovství. K dítěti pak se souhlasem matky u Magistrátu města Mostu určil otcovství občan Izraele, se kterým žadatelka žije dosud. V dubnu roku 2013 se žadatelce narodila dvojčata, ke

Vypraveno dne:

-3 -12- 2013

kterým uznal otcovství státní občan České republiky. I tyto děti jsou tak státními občany České republiky.

K pracovní integraci žadatelky je třeba uvést, že po dobu pobytu na území České republiky pracovala v rozmezí od dubna roku 2005 do ledna roku 2008. K danému přispělo i to, že po uzavření manželství ji podporoval bývalý manžel a v roce 2008 a v roce 2013 porodila celkem tři děti. Od června roku 2011 pobírá žadatelka plný invalidní důchod v důsledku zánětu svalů levé ruky.

II.

Ze spisového materiálu vyplývá, že Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 21. 1. 2013, č.j.: VS-2613/53/2-2012, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo a zároveň ji podle § 59 správního řádu předvolalo k jednání na Ministerstvo vnitra na určený den a hodinu v únoru roku 2013 a z důvodu, že žadatelka neprokázala požadovanou znalost českého jazyka a nesplnila tak podmínku, stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Zároveň ji vyzvalo k předložení konkrétních dokladů, ve výroku tohoto usnesení uvedených. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a rovněž ji podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyrozumělo o jejím právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Zároveň byla žadatelka poučena, že pokud se bez řádné omluvy ve stanovený termín k jednání na Ministerstvo vnitra nedostaví, bude řízení o její žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Dne 5. 2. 2013 byla Ministerstvu vnitra doručena písemná omluva právní zástupkyně žadatelky na nařízené jednání koncem února 2013. Právní zástupkyně doložila lékařská potvrzení o žadatelčině hospitalizaci z důvodu rizikové gravidity, která může trvat až do doby plánovaného porodu dne 30. 5. 2013. Právní zástupkyně rovněž uvedla, že žadatelka se přes probíhající hospitalizaci pokusí požadované doklady zajistit.

Na základě uvedeného bylo řízení o žádosti podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 4. 3. 2013, č.j.: VS-2613/53/2-2012 opětovně přerušeno na dobu 60 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Žadatelce bylo sděleno, že s ohledem na její doložený zdravotní stav a pravděpodobnou délku hospitalizace, netrvá Ministerstvo vnitra na ústním jednání na Ministerstvu vnitra. Současně bylo žadatelce opětovně sděleno, že z její žádosti je zřejmé, že nesplnila podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť neprokázala znalost českého jazyka. Žadatelka byla proto vyzvána, aby se k této

skutečnosti písemně vyjádřila (nástin tohoto vyjádření je v odůvodnění usnesení uveden), případně využila možnosti požádat ve smyslu § 11 odst. 4 zákona o státním občanství o prominutí splnění této podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele. Doložené argumenty, které Ministerstvo vnitra při prominutí splnění této podmínky posuzuje, byly demonstrativním výčtem rovněž v odůvodnění usnesení uvedeny. Žadatelka byla dále vyzvána, aby doložila doklady, požadované již usnesením ze dne 21. 1. 2013, č.j.: VS-2613/53/2-2012. Předmětné a ještě další doklady byly Ministerstvu vnitra doručeny dne 9. 5. 2013 (přípis je datován dne 26. 2. 2013) a dne 28. 5. 2013 a zároveň žadatelka požádala o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Vzhledem k tomu, že z předložených dokladů byly zjištěny nové skutečnosti, bylo správní řízení o žádosti usnesením ze dne 3. 6. 2013, č.j.: VS-2613/835.3/2-2012 znovu přerušeno na dobu 45 dnů ode dne doručení tohoto usnesení a žadatelka byla vyzvána k doplnění dalších dokladů a písemných prohlášení. Stejně jako v případě nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, byla žadatelka poučena, že může požádat z důvodů hodných zvláštního zřetele o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť z informace o pojištění Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP“) ze dne 7. 3. 2013, kterou žadatelka založila do spisu, plyne, že splátky na pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období od 1. 1. 2004 do 28. 2. 2005, kdy byla vedena jako samoplátce pojistného, neuhradila v zákonem stanovené lhůtě, za což jí bylo vyměřeno penále. Doplnění těchto dokladů bylo doručeno Ministerstvu vnitra dne 28. 6. 2013 a zároveň žadatelka požádala o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

III.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu delší než požadovaných pět let a výpisem z Rejstříku trestů doložila, že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin.

V odůvodnění zamítavého rozhodnutí je uvedeno, že žadatelka nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. Splnění této podmínky by mohlo být žadatelce prominuto podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona o státním občanství, neboť právní předpisy státu, jehož je žadatelka státní občankou, neumožňují její propuštění ze státního svazku Alžírsko. Tuto skutečnost žadatelka doložila potvrzením Zastupitelského úřadu Alžírsko v Praze ze dne 21. 5. 2012 o tom, že ztráta alžírského státního občanství může být uplatněna pouze u Alžířanů, kteří nabyli alžírské státní občanství udělením, což není případ žadatelky.

Z odůvodnění zamítavého rozhodnutí dále vyplývá, že žadatelka nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť po dobu čtyř měsíců na přelomu let 2004 a 2005, kdy byla vedena jako osoba bez zdanitelných příjmů, neplnila povinnosti vyplývající z právních předpisů, upravujících veřejné zdravotní pojištění, neboť nehradila VZP včas splátky na veřejné zdravotní pojištění. Dlužnou částku ve výši 3 750 Kč uhradila žadatelka dle výše uvedeného potvrzení VZP jednorázově v říjnu 2007. V listopadu 2007 jí bylo prominuto penále ve výši 2 158 Kč a zbylé penále ve výši 1 000 Kč uhradila v lednu 2008. Rovněž v tomto případě reagovala žadatelka na sdělení Ministerstva vnitra v jeho dalším usnesení o přerušení řízení ze dne 3. 6. 2013, č.j.: VS-2613/835.3/2-2012 a požádala o prominutí splnění této podmínky z důvodů, které písemně prostřednictvím právní zástupkyně sdělila.

K prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra v zamítavém rozhodnutí uvedlo, že ji lze prominout jen z důvodů hodných zvláštního zřetele, za něž lze považovat zejména zdravotní stav, mentální úroveň a věk žadatelů, které jim objektivně brání v tom, aby se český jazyk mohli naučit na požadované úrovni. Žadatelka žádný z těchto důvodů nenaplňuje. Ministerstvo vnitra dále uvedlo, že dostatečná znalost českého jazyka je základní a nezbytně nutnou podmínkou integrace do české společnosti. Protože nebyly shledány objektivní důvody, pro které by se žadatelka po desetiletém pobytu v České republice nemohla naučit český jazyk na požadovaném stupni, rozhodlo Ministerstvo vnitra o neprominutí splnění této podmínky a návaznosti na tuto skutečnost neprominulo ani splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o státním občanství.

V důsledku neprominutí splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky rozhodlo Ministerstvo vnitra způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a žádost zamítlo.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad (zamítavé rozhodnutí bylo prostřednictvím datových schránek doručeno právní zástupkyni žadatelky dne 27. 8. 2013 a rozklad byl předán k poštovní přepravě dne 11. 9. 2013).

Žadatelka, která k rozkladu nepředložila již žádné další důkazy na podporu svých tvrzení uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno, aniž by žadatelka měla možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, neboť jí, ani její právní zástupkyni nebylo doručeno předvolání k seznámení se s těmito doklady.

Dále konstatuje, že v napadeném rozhodnutí nejsou popsány důvody, na základě kterých jí nebylo splnění předmětných podmínek prominuto.

Dle názoru žadatelky byl výsledek zkoušky z českého jazyka, kterou absolvovala na krajském úřadu zkreslený a subjektivní, neboť nemá pocit, že by nerozuměla obsahu článku. V době konání zkoušky byla rozrušená. Uznává, že její výslovnost není bez chyb a domnívá se, že jí zkoušející špatně rozuměla, a proto byl pro ni závěr zkoušky nepříznivý. Dále se dle názoru žadatelky prvoinstanční orgán nevypořádal s tím, že žadatelka absolvovala kurz českého jazyka.

Žadatelka dále namítá, že dle jejího názoru měl prvoinstanční orgán s ohledem na výši dlužné částky a dobu, kdy k pochybení došlo posoudit tak, že žadatelka podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splňuje, případně její splnění prominout.

Zároveň dle názoru žadatelky měl prvoinstanční orgán prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, a to s ohledem na potvrzení Zastupitelského úřadu Alžírsko v Praze, který žadatelka do spisu založila.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis je správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m.s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění

podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

Ministr vnitra v této souvislosti rovněž přihlédl k tomu, za jakých okolností nabyly státní občanství žadatelčiny tři děti. Starší syn nabyl státní občanství České republiky narozením, přestože manžel žadatelky, státní občan České republiky, s nímž uzavřela manželství po měsíční známosti, není otcem dítěte. Žadatelka sdílela, či ještě sdílí společnou domácnost se státním občanem Izraele, který k tomuto dítěti uznal otcovství. Ke dvojčatům, narozeným v dubnu roku 2013 uznal otcovství jiný státní občan České republiky, jemuž obchodní společnost, již je žadatelka jednatelkou, pronajala byt ve stejné ulici v Litvínově, jako bydlí žadatelka, která má od této společnosti rovněž pronajatý byt. **Ministr vnitra zastává názor, že tento žadatelčin postup byl prvoplánový za účelem získání státního občanství České republiky pro děti a potažmo i pro žadatelku a nesvědčí o jejím skutečném vztahu k České republice.**

VI.

K námitkám uvedeným v rozkladu ministr vnitra konstatuje, že v usnesení Ministerstva vnitra o přerušení správního řízení ze dne 21. 1. 2013, č.j.: VS- 2613/53/2-2012 byly žadatelka i její právní zástupkyně řádně poučeny, že

dle § 36 a § 38 správního řádu má žadatelka právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žadatelka kromě předložení potřebných dokladů, prokazujících splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, byla předvolána k jednání na Ministerstvo vnitra z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť neprokázala znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka se z jednání prostřednictvím právní zástupkyně omluvila, neboť byla z důvodu rizikové gravidity hospitalizována. Doplnila, že v nemocnici může zůstat až do porodu. Ministerstvo vnitra proto s ohledem tyto skutečnosti netrvalo na ústním jednání. V následujících dvou usneseních o přerušení řízení ze dne 4. 3. 2013 a 3. 6. 2013, v nichž Ministerstvo vnitra požadovalo další nezbytné doklady pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, opětovně upozorňovalo žadatelku, resp. za dané situace její právní zástupkyni o možnosti využít ustanovení § 36 a § 38 zákona o státním občanství. Ministr vnitra je toho názoru, že postup Ministerstva vnitra v daném případě neznamenal jen pasivní roli správního orgánu spočívající v tom, že nebude žadatelce v uplatňování tohoto práva bránit, ale přímo ji vyzval k možnosti uplatnění jejího práva. Vlastní předvolání podle § 59 správního řádu pak není namístě, neboť záleželo na žadatelce, zda svého práva využije, či nikoliv.

Důvodem k předvolání žadatelky usnesením ze dne 21. 1. 2013, č.j.: VS-2613/53/2-2012 a nutnost její osobní účasti v řízení, bylo sdělení Krajského úřadu Ústeckého kraje, že žadatelka neprokázala požadovanou znalost českého jazyka. Žadatelka byla zároveň upozorněna, že může svou žádost vzít zpět a podat znovu, až bude zdravotně v pořádku. Této možnosti nevyužila, a to ani po předčasném narození dvojčat. Při rozhodování o splnění nebo nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je třeba vyházet ze záznamu o pohovoru, kterým byla ověřena znalost českého jazyka ze dne 20. 8. 2012 v souladu s kritérii stanovenými výše uvedenou vyhláškou Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy. S výsledkem tohoto pohovoru byla žadatelka seznámena po skončení pohovoru na krajském úřadu a poté znovu usnesením Ministerstva vnitra o přerušení správního řízení ze dne 21. 1. 2013, č.j.: VS-2613/53/2-2012 a usnesením ze dne 4. 3. 2013, č.j.: VS-2613/53/2-2012. Je poněkud s podivem, že žadatelka nezpochybnila výsledek zkoušky z českého jazyka v intencích námitek uvedených v rozkladu ihned poté, co se o něm dozvěděla, naopak souhlas s výsledkem zkoušky stvrdila svým popisem na protokolu o pohovoru ze dne 20. 8. 2013. Ministr vnitra považuje za chvályhodné, že žadatelka absolvovala kurz českého jazyka v Jazykové škole Arabesque v délce 40 hodin, ministr vnitra však ve shodě s Ministerstvem vnitra neposoudil tuto skutečnost jako důvod hodný zvláštního zřetele, za který lze splnění předmětné podmínky, to je složení závěrečné zkoušky, prominout.

Vzhledem k tomu, že žadatelce nebylo prominuto splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, nebylo jí prominuto ani plnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. b) a d) zákona o státním občanství, neboť by prominutí jejich splnění nemělo na rozhodnutí o zamítnutí žádosti žádný vliv.

VII.

Podle § 152 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a nebyly proti němu uplatněny relevantní námitky, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatelky nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. b), písm. d) a písm. e) zákona o státním občanství a neprominutí jejich splnění.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

The image shows a handwritten signature in black ink, which appears to be 'Křížová', written over a circular official stamp. The stamp is partially obscured by the signature but contains some illegible text and a central emblem.